

РЕШЕНИЕ

№ 308

гр. София, 11.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 12.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **131** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. чл. 30, ал. 2, т. 10 от ЗСВ във вр. с чл. 7 във вр. с чл. 9, ал. 2 от Правила за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения, приети с решение на пленума на ВСС.

Образувано е по жалба от С. Н. Х., чрез адв. В. М. А. - САК, против Заповед № РД-04-02- 5245/13.12.2022г., издадена от административен ръководител - районен прокурор на СРП, с която е разпоредено на С. Н. Х. - прокурор в СРП, да не се изплаща сума за допълнително трудово възнаграждение по конкретни задачи, определено от Пленума на ВСС с Протокол № 34/24.11.2022 г., съгласно чл. 5, ал. 2, т. 7 от Правилата на ВСС за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения.

Счита заповедта за незаконосъобразна, издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, както и в противоречие с материално-правните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. С жалбата се навеждат оплаквания за незаконосъобразност на горепосочения отказ на районен прокурор на СРП за изплащане на допълнително трудово възнаграждение (ДТВ) за 2022 г. на жалбоподателя, като се излагат аргументи против мотива, че определянето на допълнително трудово възнаграждение за съответния магистрат, макар и предоставено на преценката на конкретния административен ръководител /чл. 6, ал. 1 от Правилата/, следва да бъде извършено съобразно законовите предели на

упражняване на оперативната самостоятелност, в съответствие с нормативните и подзаконовите нормативни актове, регламентиращи тези отношения и решенията на ВСС, свързани с допълнителните трудови възнаграждения на работещите в съдебната власт за 2022г., както и в съответствие с целта на закона. Твърди, че липсата на основен реквизит от формата на оспорения ИАА, по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и неспазване на задължителното изискване на чл. 35 от АПК, води до съществено нарушение, което опорочава административния акт до степен на незаконосъобразност. Излага, че не е налице нито една от предпоставките, залегнали в чл. 5, ал. 2 от Правилата.

С жалбата и в хода по същество жалбоподателя поддържа, че заповедта с която е лишен от допълнително трудово възнаграждение в качеството му на прокурор в СРП е немотивирана – отсъстват конкретни фактически основания и хипотези да бъде лишен от допълнително трудово възнаграждение, като единствено в разпоредбата на чл. 5, ал. 2 от Правилата са предвидени конкретни хипотези, при които едно лице може да бъде изцяло лишено от допълнително трудово възнаграждение, като във всички останали случаи то има право на т.нар. „премия“, чийто размер следва да бъде определен от административния ръководител, съобразно приноса на лицето през годината. Претендира разности.

Ответника, редовно призован не изпраща представител, излага становище по същество с писмени бележки, досежно законосъобразност на процесната заповед.

Административен съд София град, III отделение, 60 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

По делото е безспорно, че към спорния период 2022 г. до постановяване на атакувания акт на 13.12.2022 г. С. Н. Х., е заемал длъжността прокурор в Софийска районна прокуратура /СРП/.

На 13.12.2022 г. е издадена Заповед № РД-04-02- 5245/13.12.2022г., от административен ръководител - районен прокурор на СРП, с която на основание решение на Пленума на ВСС по т.3 от протокол № 34 от 24.11.2022г., Указания на комисия „Бюджет и финанси“ при ВСС по т.12 от протокол №46/30.11.2022г., писмо изх. №3638/2019 от 02.12.2022 на Главен прокурор и на основание чл. 7, във връзка чл.9 от Правилата на ВСС за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения, приети с решение на Прокурорската колегия на ВСС с решение по протокол № 29 от 22.11.2018 г. изм.и доп. с решение на Пленума на ВСС по протокол № 13 от 13.06.2019 г. изм.и доп. с решение на Пленума на ВСС по протокол № 28 от 21.11.2019 г., изм.и доп. с решение на Пленума на ВСС по протокол № 18 от 12.05.2022 г. и на основание чл. 140 от ЗСВ, е разпоредено на С. Н. Х. - прокурор в Софийска районна прокуратура да не се изплаща сума за допълнително трудово възнаграждение по конкретни задачи, определено от Пленума на ВСС с Протокол № 34/24.11.2022г., тъй като при отчитане на индивидуалния му принос се установи неизпълнение на поставените конкретни задачи, а именно - наличие на над 40 преписки и досъдебни производства, по които не се е произнесъл в предвиденият в

закона 30 дневен срок (подробно описани в приложена към настоящата заповед справка от УИС), което от своя страна влияе върху общите резултати от дейността на Софийска районна прокуратура.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 16.12.2022г.

Към доказателствения материал по делото са приобщени: Справка за преписки с изтекъл 30 дневен срок на произнасяне за периода 01.01.2022г.-30.11.2022г. – 38 преписки и Справка за ДП с изтекъл 30 дневен срок на произнасяне за периода 01.01.2022г.-30.11.2022г.-34 ДП. Към преписката са приложени и Правила на ВСС за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения, приети с решение на Прокурорската колегия на ВСС с решение по протокол № 29 от 22.11.2018 г. изм.и доп. с решение на Пленума на ВСС по протокол № 13 от 13.06.2019 г. изм.и доп. с решение на Пленума на ВСС по протокол № 28 от 21.11.2019 г., изм.и доп. с решение на Пленума на ВСС по протокол № 18 от 12.05.2022 г.; кратък протокол № 34 от дистанционното заседание на Пленума на ВСС, проведено на 24.ноември 2022г.; Писмо изх. № 3638/2019 г. от 02.12.2022 г. на Главен прокурор и съгласно чл. 7, във връзка с чл. 9 от Правилата за определяне и изплащане на средствата за допълнителни трудови възнаграждения, приети с решение на Прокурорска колегия на ВСС с решение по протокол № 29 от 22.11.2018 г. изм. и доп. с решение на Пленума на ВСС по протокол № 13 от 13.06.2019 г. изм. и доп. с решение на Пленума на ВСС по Протокол № 28 от 21.11.2019 г., изм. и доп. с решение на Пленума на ВСС по протокол № 18 от 12.05.2022 г. да разпореда да се изплати или да не бъде изплатено допълнително трудово възнаграждение. Приложено е доказателство за компетентност на Н. З. - Заповед № РД-04-01-3732/13.09.2021г., Акт за възстановяване в длъжност на Административен ръководител – Районен прокурор на СРП, както и Заповед № РД-04-02-5200/12.12.2022г.

В производството са събрани писмени доказателства, съобразно които съдът прие следното:

С оспорената Заповед № РД-04-02- 5245/13.12.2022г., издадена от административен ръководител - районен прокурор на СРП, на основание решение на Пленума на ВСС по т.3 от протокол № 34 от 24.11.2022г., Указания на комисия „Бюджет и финанси“ при ВСС по т.12 от протокол №46/30.11.2022г., писмо изх. №3638/2019 от 02.12.2022 на Главен прокурор и на основание чл. 7, във връзка чл.9 от Правилата на ВСС за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения, приети с решение на Прокурорската колегия на ВСС с решение по протокол № 29 от 22.11.2018 г. изм.и доп. с решение на Пленума на ВСС по протокол № 13 от 13.06.2019 г. изм.и доп. с решение на Пленума на ВСС по протокол № 28 от 21.11.2019 г., изм.и доп. с решение на Пленума на ВСС по протокол № 18 от 12.05.2022 г. и на основание чл. 140 от ЗСВ, е разпоредено на С. Н. Х. - прокурор в Софийска районна прокуратура да не се изплаща сума за допълнително трудово възнаграждение по конкретни задачи, определено от Пленума на ВСС с Протокол № 34/24.11.2022г., тъй като при отчитане на индивидуалния му принос се установи неизпълнение на поставените конкретни задачи, а именно - наличие на над 40 преписки и досъдебни производства, по които не се е произнесъл в предвиденият в закона 30 дневен срок,

което от своя страна влияе върху общите резултати от дейността на Софийска районна прокуратура.

В процесната заповед не е посочен максималният размер на допълнителното материално трудово възнаграждение за 2022 г. за магистрати.

От приобщените в хода на производството статистически таблици за дейността на С. Х. за 2022 г., във връзка с изложените в оспорената заповед съображения, се установява, че за периода от 01.01.2022 г. до 30.11.2022 г. на отчет се водят 38 преписки с изтекъл 30 дневен срок на произнасяне и 34 ДП с изтекъл 30 дневен срок на произнасяне.

Няма посочено брой постановления за задържане под стража до 72 часа, няма посочено постановени брой актове по преписки по следствения надзор, няма посочени брой действия и актове по разследване, няма посочени броя прокурорски актове за решаване на досъдебни производства, съответно липсват брой обвинителни акта, съответно постановления за прекратяване, няма посочени също постановления за прекратяване по давност, съответно протести, няма посочени брой участия в съдебни заседания или актове във връзка с международното сътрудничество по наказателни дела, като липсват и други относими данни за дейността на С. Х. за периода 2022г.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства, да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

По допустимостта:

Оспорваният в настоящото съдебно производство отказ на Административния ръководител – Районен прокурор на СРП, обективиран в Заповед № РД-04-02-5245/13.12.2022г., настоящият състав намира, че покрива белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, доколкото непосредствено засяга права и законни интереси на жалбоподателя да не получи плащане по трудово или приравнено на него правоотношение, макар и да не е със задължителен характер. С оглед на това жалбата е насочена срещу подлежащ на оспорване акт, който е неблагоприятен за жалбоподателя и това обуславя наличието на пряк интерес от оспорването му.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, видно от отбелязването на датата на връчване на акта върху представеното от ответника копие на Заповед № РД-04-02-5245/13.12.2022г., издадена от административен ръководител - районен прокурор на СРП. Поради изложеното жалбата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

На първо място, следва да се отбележи, че между страните няма спор по фактите. Спорът се състои в това - правилно ли са приложени спрямо С. Н. Х. - прокурор в СРП, Правилата за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения (ПОИСДТВ), /приети с решение на Прокурорската колегия на ВСС с решение по протокол № 29 от 22.11.2018 г. изм.и доп. с решение на Пленума на ВСС по протокол № 13 от 13.06.2019 г. изм.и доп. с решение на Пленума на ВСС по протокол № 28 от 21.11.2019 г., изм.и доп. с решение на Пленума на ВСС по протокол № 18 от 12.05.2022 г./

Оспорената заповед е акт на упражнено властническо правомощие на административен ръководител на орган на съдебната власт – именно по чл. 9 вр. чл. 3, т. 2 от действащите към датата на издаване на заповедта Правила за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения (Правилата), приети от Висш съдебен съвет (ВСС), приети с решение на Пленума на ВСС по протокол № 29 от 22.11.2018 г. изм. и доп. с решение на Пленума на ВСС по протокол № 13 от 13.06.2019 г. изм. и доп. с решение на Пленума на ВСС по Протокол № 28 от 21.11.2019 г., изм. и доп. с решение на Пленума на ВСС по протокол № 18 от 12.05.2022 г.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен по материя и степен административен орган, при спазване на установената писмена форма. Съгласно чл. 140, ал. 1, т. 1 от ЗСВ административния ръководител организира и ръководи дейността на съответната прокуратура и като такъв, е компетентен да упражнява правомощията си съгласно Правилата за определяне и изплащане на допълнителни трудови възнаграждения, приети с решение на Прокурорска колегия на ВСС с решение по протокол № 29 от 22.11.2018 г. изм. и доп. с решение на Пленума на ВСС по протокол № 13 от 13.06.2019 г. изм. и доп. с решение на Пленума на ВСС по протокол № 28 от 21.11.2019 г., изм. и доп. с решение на Пленума на ВСС по протокол № 18 от 12.05.2022 г.. От представения по делото копие на акт, възлагащ на прокурор Н. З. да изпълнява функциите на административен ръководител - районен прокурор на СРП се установява по безспорен начин, че прокурор Н. З. е заемала, към момента на издаването на оспорената заповед и досега, длъжността „Административен ръководител-Районен прокурор“ на Софийска районна прокуратура с ранг „Прокурор във ВКП/ВАП“.

Явно е от съдържанието на заповедта, че не е оценявана цялостната дейност на С. Х. спрямо дейността на останалите прокурори в СРП, за да се отчете приноса му за резултатите на прокуратурата, и изпълнението ѝ по критериите по чл. 9 от Правилата, в съответствие с които съображения и съобразно решението на Пленума на ВСС правното основание е посоченото по чл. 9 от Правилата.

Позоваването в заповедта и на т.3 от Протокол № 34 от 24.11.2022г., Указания на комисия „Бюджет и финанси“ при ВСС по т.12 от протокол №46/30.11.2022г., писмо изх. №3638/2019 от 02.12.2022 на Главен прокурор и на основание чл. 7, във връзка чл.9 от Правилата не съставлява противоречие между правно основание и фактически

съображения, нито пропуск в смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, за да се разглежда като нарушение на формата по чл. 59, ал. 2 АПК, доколкото от значение е, че изложените в заповедта съображения изразяват недвусмислено волята на органа по чл. 9 от Правилата.

Заповедта засяга правото на допълнително възнаграждение на магистрат по чл. 3 от Правилата, поради което на общо основание подлежи на оспорване пред съд (чл. 145, ал. 1 АПК, чл. 120, ал. 2 КРБ, вж. и мотивите на Определение № 938 от 21.01.2020 г. на ВАС по адм. д. № 14812/2019 г., VI о., оставено в сила с Определение № 6416 от 29.05.2020 г. на ВАС по адм. д. № 4209/2020 г., 5-членен с-в) и в частност – доколкото е неблагоприятен в случая за жалбоподателя акт на разпореждане да не се изплаща сума за допълнителното възнаграждение и засяга и правото му на обективна и обоснована оценка на приноса му и съответно не за постигнатите от съответния орган на власт резултати по чл. 9, ал. 2 от Правилата.

Като израз на административна компетентност, заповедта подлежи на оспорване пред съда, без оглед издаването ѝ в условията на оперативна самостоятелност на административния ръководител и преценката му по чл. 9 от Правилата не изключва съдебния контрол за законосъобразност на акта, с който е упражнена (чл. 169 АПК).

Жалбата изхожда от адресата на заповедта – чл. 147, ал. 1 АПК, като правото на оспорване е упражнено в рамките на срока по чл. 140, ал. 1 АПК (с подаване на жалбата на 29.12.2022 г.) – двумесечен, доколкото заповедта не съдържа указание за правната възможност за обжалване (самата заповед е издадена на 13.12.2022 г. и е връчена на 16.12.2022г.).

Компетентността на административния ръководител на СРП да определи конкретен размер на допълнителното трудово възнаграждение произтича от Правилата – чл. 7 вр. чл. 9, като упражняването ѝ е регулирано от разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от Правилата, която въвежда законови изисквания по отношение на акта. По делото е представен Акт за встъпване /л.33/, който удостоверява компетентността на издателя на оспорената заповед

Разпореждането да не се изплаща допълнително трудово възнаграждение по конкретни задачи на С. Х. за 2022 г., тъй като при отчитане на индивидуалния му принос се установява неизпълнение на понтавените конкретни задачи е разпоредено по чл. 3, т. 2 от Правилата. От друга страна не са посочени постигнати резултати по конкретни задачи през 2022 г., като не са отчетени критериите по чл. 9, ал. 2 от Правилата, конкретно – индивидуалното изпълнение спрямо общите резултати от дейността на СРП за 2022 г. Съдържат се конкретни пропуски в дейността на С. Х. за 2022г., но не са посочени резултати за дейността му за 2022 г., които могат да бъдат разглеждани като фактически съображения за определяне на допълнителното му възнаграждение в съответен размер, но не обясняват разпореждането да не се изплаща сума за допълнително възнаграждение.

При определяне на допълнително трудово възнаграждение в случая по чл. 3, т. 2 от Правилата, административният ръководител дължи оценка на приноса на всеки от

магистратите в съответния орган на власт за приноса за постигнатите за текущата година в общата дейност резултати. Критерият по чл. 9, ал. 2, т. 1 от Правилата е задължително нормативно условие, съобразно чието изпълнение административният ръководител е овластен да реши въпроса за конкретния размер на възнаграждението по чл. 3, т. 2 от Правилата в рамките на максималния определен от комисия "Бюджет и финанси" размер (сбор от индивидуалната основна месечна заплата и възнаграждение за ранг).

В тази връзка, заповедта не съдържа позоваване на конкретни показатели за дейността на СРП и на С. Х., но взетите показатели за работата му не оправдават отказа за изплащане на допълнително възнаграждение за 2022 г., доколкото не са обвързани с фактическата и правна сложност на разпределените му и приключени дела, нито са изследвани причините за забавеното произнасяне и приключване. Числовите показатели не могат да бъдат единствен критерий за отчитане на приноса по чл. 9, ал. 2, т. 1 от Правилата.

Видно е от посочените числа, не може да се направи извод жалбоподателя колко е приключил по-малко дела, като има забавяния при произнасяне по част от тях, съответно – напомнителни писма за изтекли или изтичащи срокове и въз основа само на тези числа не може да се изгради реална оценка за работата му.

Липсва анализ за причините за тяхната висящност. Не може да се направи и съпоставка и извод да резултатите в работата на останалите прокурори (брой отменени актове, върнати от съда дела, забавяния при произнасяне, неприключени дела) не са били отчетени при определяне на допълнителното им възнаграждение за 2022 г.

Изводът в заключение „да не се изплаща сума за допълнително трудово възнаграждение по конкретни задачи, определено от Пленума на ВСС с протокол № 34/24.11.2022г., тъй като при отчитане на индивидуалния му принос се установи неизпълнение на поставените конкретни задачи, а именно - наличие на над 40 преписки и досъдебни производства, по които не се е произнесъл в предвиденият в закона 30 дневен срок (подробно описани в приложена към настоящата заповед справка от УИС), което от своя страна влияе върху общите резултати от дейността на Софийска районна прокуратура.“ не почива на конкретен анализ, а само на статистика относно преписки с изтекъл 30- дневен срок и ДП с изтекъл с изтекъл 30- дневен срок на произнасяне за периода 01.1.2022г. – 30.11.2022г. (л.14-15), която обаче сама по себе си не може да обясни причините за забавата при произнасяне.

Отделно – разпределението на преписките и делата не зависи от избора на отделния прокурор. Затова посоченото в разпоредителната част на заповедтта, че наличие на над 40 преписки и досъдебни производства, по които не се е произнесъл в предвиденият в закона 30 дневен срок не са относими при оценката по чл. 9, ал. 2, т. 1 от Правилата. Не е извършен

анализ за причините, поради които над 40 преписки не са приключили в съответен 30 дневен срок, отсъства в заповедта – отсъстват съображения, че се дължат на пропуски в работата на С. Х.. Въобще посочените в заповедта показатели за работата на жалбоподателя за 2022 г., не могат да бъдат сравнени с показателите за дейността на СРП, не са обвързани с изводи за „лошо изпълнение“, а за оценката на приноса по чл. 9, ал. 2, т. 1 от Правилата от значение е не простото сравнение на числовите показатели, а и съпоставката им по качество на изпълнението.

Посочените относно качеството на изпълнение резултати, не са показателни за лошо изпълнение, за да оправдаят разпореждане да не се изплаща сума за допълнително възнаграждение, при положение, че няма анализ и доказателства за дейността на останалите прокурори.

Критериите по чл. 9, ал. 2, т. 2-4 от Правилата са неотнормирани в случая, доколкото е очевидно от заповедта, че на С. Х. не е възлагана конкретна задача за 2022 г., за да бъдат отчитани проявените инициативност и новаторство (т. 2), нито има данни да му е възлагано участие в работни групи, за да се отчитат постигнатите резултати (т. 3). Изпълнението на критериите по чл. 9, ал. 2, т. 2-4 на Правилата не е обвързано с пряката работа на жалбоподателя, която е оценявана, доколкото възлагането на конкретна задача и участието в работни групи зависи от волята на административния ръководител. При положение, че за 2022 г. не са му възложени други задачи (няма данни за противното, изложени и в самата заповед съображения), то преценката по чл. 9, ал. 2, т. 2-4 от Правилата не е относима. Преценката в случая по чл. 9, ал. 2, т. 1 от Правилата е изградена въз основа на количествени показатели, но не и на показатели за качество на работата, макар че следва да е комплексна. От друга страна – качествените показатели за работата на С. Х. за 2022 г. не обясняват отказа за изплащане на допълнително възнаграждение за 2022 г. / в този смисъл е Решение № 440/19.01.2022 г. по АДМ. Д. № 6005/2021 г., VI ОТД. на ВАС/

Не на последно място следва да се отбележи и липсата на хипотеза на чл.5, ал.2 от Правилата. Съгласно Чл. 5., ал. 1 от Правилата „Право на допълнително възнаграждение имат лицата по чл. 2.“, а съгласно ал. 2 „Не се изплаща допълнително възнаграждение на магистрат и съдебен служител в случаите на: 1. влязла в сила присъда, с която е наложено наказание "лишаване от свобода" за умишлено престъпление; 2. влязло в сила решение за налагане на дисциплинарно наказание; 3. подаване на оставка от магистрат или молба за освобождаване от съдебен служител, при образувано срещу тях дисциплинарно производство с предложение за налагане на наказание "дисциплинарно освобождаване от длъжност"; 4. привличане към наказателна отговорност на магистрат или съдебен служител за извършено умишлено престъпление от общ характер до приключване на наказателното производство; 5. получена от магистрата при последното му атестиране положителна комплексна оценка "задоволителна" или комплексна оценка "отрицателна"; 6. получена от съдебния служител при последното му годишно

атестиране задоволителна или слаба оценка; 7. при висящо дисциплинарно производство - до приключване на производството.“

По делото няма данни и доказателства и не се твърди нито едно от основанията на чл.5, ал.2 от Правилата, които дават основание на съответния административен ръководител да се разпореда да не се изплаща допълнително възнаграждение на магистрат.

По изложените съображения за противоречие на заповедта с изискванията за мотивирана оценка по чл. 9, ал. 2, т. 1 от Правилата (чл. 146, т. 2 АПК) и оценка по чл. 9, ал. 2, т. 1 от Правилата на индивидуалния принос на магистрата за работата на съответния орган на власт, като съотношение между количество и качество на изпълнението с конкретно изследвани причините за това (обективни или субективни) (чл. 146, т. 4 АПК), оспорената противоречи и на целта на закона – стимулиране на всеки магистрат чрез допълнително възнаграждение според индивидуалния му принос (чл. 9, ал. 2 от Правилата вр. чл. 13 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата).

С оглед основателността на жалбата е основателно и искането за разноски на жалбоподателя – чл. 143, ал. 1 АПК – за държавна такса в размер на 10 лв. По делото не са представени доказателства за договорения и заплатен адвокатски хонорар а само пълномощ /л.12/.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК, чл. 143, ал. 1 АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № РД-04-02-5245/13.12.2022г., издадена от административен ръководител - Районен прокурор на Софийска районна прокуратура.

ОСЪЖДА Софийска районна прокуратура да заплати на С. Н. Х., с адрес по месторабота: Софийска районна прокуратура, сумата от 10 (десет) лева – разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от обявяването му на страните, с връчване на преписи.

СЪДИЯ: